

המזריע ריקי טיפנברג "אנחנו שם בשביל הרפתנים שלנו"

ראובן זלץ

גם בחברת שיאון הבינו מהר מאוד כי מדובר באירוע בקנה מידה שטרם היה. ולמרות ההפתעה והעצב, אומר לנו גיורא פוין המנכ"ל "כולם חווים את האירוע ברמה כזו או אחרת אך אנחנו מתייצבים לעבודה ומגיעים לאן שמתאפשר מבחינה צבאית וביטחונית וממשיכים להזריע"

עדיין מוקדם להעריך את מידת הנזק שנגרם לרפתות העוטף אך כיום אין כבר ספק כי הפגיעה תהיה לא פשוטה. מספר המזריעים הנכנסים לקו הראשון נע סביב 3-5 מדי יום. מזריעי שיאון החלו לספק שירות לרפתות הקו השני כבר ביום השלישי של המלחמה כשהקרבות בעוטף היו עדיין בשיאם והתנהלו לעיתים סמוך מאוד לרפתות. גיורא פוין, מנכ"ל חברת שיאון "ההפתעה תפסה אותנו, כמו את כל עם ישראל. כבר במוצ"ש ה-7.10 הקמנו חמ"ל חירום של שיאון והתחלנו לבחון ולעשות הערכת מצב ולראות איך אנחנו יכולים לעזור לרפתות העוטף. יש לזכור כי למעלה ל-20 אחוז מכוח האדם המקצועי של שיאון, גוייס בצו 8 או מפונה מביתו. ההערכה שלנו התבססה על שלושה דברים: הראשון, ביטחון המזריעים, השני, לקחנו בחשבון את מוכנות הרפתות שחלקם הגדול התבסס על מתנדבים שלא היו ערוכים לקבל שירות משיאון, יש לזכור כי בימים הראשונים חלק גדול מהרפתות בקו הראשון לא חלבו. והשלישי, יכולת המעבר בצירים, מעבר לסיכון ביטחוני, זה גורם המעכב בזמן את המזריע".

שקד דרוקר "יהיו חסרות המלטות"

המנהל המקצועי של שיאון שקד דרוקר מספר על נוהל העבודה בעוטף "ביום השני של המלחמה התחלנו לתת שירות לכל רפתות הקו השני, אור הנר, גברעם, גבים, מושב יכני, מושב פטיש. אורים, גבולות ורפת חלוצה. המזריעים שלנו הגיעו לכל הרפתות הללו ונתנו שירות לרפתנים שלנו. במהלך השבוע השני כל מי שיכול היה להיערך לקבלת מזריע קיבל מזריע, מלבד 3 רפתות, נחל עוז, ניר יצחק וחולית שרק לקראת סוף אוקטובר החלה לקבל שירות ואני מאמין שתוך כשבוע (15.11) נגיע גם לשתי הרפתות הנותרות".

המזריע גוסטבו (מימין) ברפת עלומים עם אסף, מתנדב מקבוצת יבנה

מהיום, ניתן
לטפל גם בזמן
החליבה

הצטרפו גם אתם למהפכת ה-APT ברפת

עשרות רפתות, אלפי פרות, מאות אלפי ליטרים שהתווספו.

יחד ננצח

הגדילו את רווחיות הרפת באמצעות טיפולי APT

החלמה והתאוששות מדלקות
עטין טובה יותר ללא אנטיביוטיקה

שיפור ההתמדה והגדלת כמות
החלב בתחלובה

מהיר ונוח, פחות מ-2 דקות
לטיפול בפרה

על עבודה תחת אש "המתח להיכנס למשקים, ההפגזות, כי זמן התגובה לצבע אדום הוא קצר, עניין של כמה שניות. כמעט בכל צומת מחסומים צבאיים, בכל ש.ג בקיבוצים יש גם מחסום, בנוסף למתח של עבודה באזור מופגז שהוא בעצם אזור מלחמה על כל המשתמע מכך..."

ומשגב עם. מדי יום מגיעים 2 מזריעים לרפתות בישובים בשטח צבאי סגור, מזריע אחד המגיע לרפת אילון בגליל המערבי ומזריע נוסף מגיע לכפר גלעדי, דפנה, כפר בלום, ורפת אמיר בגליל העליון.

ובמבט קדימה?

דווקא "במבט קדימה, שיאון מבחינתנו נערכים לייצור מלאי של זירמה ממוינת כדי להשלים את המחזור שיהיה בעגלות תחלופה. אנחנו עושים ככול יכולתנו כדי לתת שירות, לתמוך ולסייע ברפתות העוטף ובכלל".

ריקי טיפנברג "פעלנו באזור מלחמה"

ריקי טיפנברג עובד כמזריע כבר כ-17 שנים בחברת בשיאון, ריקי המתגורר בקיבוץ חצרים וכמו כל המדינה הופתע בשבת בבוקר. ריקי "בשבת השחורה התעוררנו עם אזעקות. מהר מאוד הבנו שזה משהו אחר, התחלנו לעשות טלפונים בכדי לראות איך מתארגנים ומה המצב. עשינו הערכת מצב מה ניתן לעשות, לאן אפשר להגיע, איזה כבישים פתוחים. מהר מאוד הבנו שיפתח גורני ז"ל, איש יקר ואהוב, מנהל רפת באר מילכה נהרג. אני המזריע של הרפת שם ועובד איתם מהשנה הראשונה שלהם, זו היתה מכה מאוד קשה ועצובה". 5 מזריעים של חברת שיאון עובדים באזור עוטף עזה, מצומת יד מרדכי עד הישוב נווה, הכי דרומי.

איך התנהלתם בימים הראשונים?

"תראה, מיד בימים הראשונים התחלנו להבין כי אין לנו גישה אלא רק למושב פטיש וכך כל יום עשינו הערכת מצב ומבינים לאן ניתן להגיע. ביום שני קבלנו עוד מכה ונודע לנו על הרצח של ראובן הייניק ז"ל, מנהל רפת כיסופים שאני המזריע גם של הרפת הזו והעצב היה גדול מאוד, כאב עצום, היה איש נהדר. ובאותו יום נודע לי על הרצח של אופק ארזי מקיבוץ ניר יצחק, שהיה בכיתת הכוננות, רפתן בעברו, אופק ליווה אותי בהזרעות ותמיד אזכור אותו. צריך להבין כי תוך כדי התקדמות נוצר קשר ממש קרוב עם הרפתנים ויחד איתם תיאמנו הגעה לרפתות. נכון להיום, כחודש וחצי לאחר תחילת המלחמה, הגענו לכל הרפתות חוץ מנחל עוז וניר יצחק, שם יש בעיה עם הצבא. אני בטוח שבימים הקרובים נגיע גם אליהם".

ההגעה לעבודה והשהיה שם בוודאי לא פשוט?

"מאוד קשה לעבוד שם מכמה סיבות, בימים הראשונים דיברו על חדירות מחבלים, לאט לאט זה יסתדר ונכנסנו לסוג של שגרה. המתח להיכנס למשקים, ההפגזות, כי זמן התגובה לצבע אדום הוא קצר, עניין של כמה שניות. כמעט בכל צומת מחסומים צבאיים, בכל ש.ג בקיבוצים יש גם מחסום, בנוסף למתח של עבודה באזור מופגז שהוא בעצם אזור מלחמה על כל המשתמע מכך. אבל אנחנו הגענו למרות הכל כי חשובה לנו העבודה והרבה מזה אנחנו עושים בשביל הרפתנים. זה נותן להם הרגשה שהם לא לשווא והם לא לבד. בסוף אנחנו בקשר חברי עם האנשים האלה ואם הם שם, גם אנחנו שם. כל המצב מחייב אותנו לרגישות רבה מול הרפתנים והקהילות שם שחוו ועדיין חווים, אבל כבד. בסוף, מדובר בחיים של אנשים טובים ויקרים שאיבדו למעשה כמעט הכל, כולל ביתם".

נזק מקצועי?

"תראה ברגע שאתה לא חולב פרות כמה ימים, אז ברור יש בעיות וזה משפיע על ההתעברות ואת התוצאות של המלחמה נראה רק עוד כמה חודשים, מה רמת הנזק עדיין אנחנו לא יודעים". ▲

ומבחינה מקצועית?

"עצם זה שלא חלבו, יהיו חסרות המלטות והרבה פרות יצטרכו לצאת מהעדר, שזה גם תלוי הזמן שהפרות לא נחלבו. על זה מתווסף בעיית כוח האדם והמעבר ל-2 חליבות. מבחינת פוריות, אחרי הטרואומה שעברו, התאים הסומאטיים עלו שזה גם פוגע בפוריות".

מה באשר לכוח האדם?

גיא "צריך לזכור כי הטיפול במשאב האנושי שלנו העובדים בכלל והמזריעים בפרט, חשוב מאוד. כולם חוו את האירועים ברמה אישית כזו או אחרת אך כולם מתייצבים לעבודה, למרות הקשיים האובייקטיביים".

ויש כמובן גם את רפתות הצפון?

גיא "בהחלט, גם שם אנחנו מתמודדים עם אתגר לא פשוט, יש לנו משפחות מזריעים שפוננו מראש הנקרה, עראמשה

חולבים חלב ישראלי!

כולנו שותפים לחקלאות הישראלית
גם בימים אלה אנחנו כאן לצידכם

ביחד ננצח

